

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

446. An non saltem Episcopus possit Clerico agrotante, & consentiente ei
substituere alium, reservatâ, agro pensione pro alimentis, quoad is vixerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Questio 443. An Episcopus seu Ordinarius possit in permutatione beneficiorum inegalium coram se facta imponere pensionem super beneficio pinguore, solvendam commutanti accipienti beneficium tenuius, ut vel sic constituantur aequalitas, seu co-sequentur fructus utriusque beneficii?

Respondeo primò: id non posse Ordinarium, ubi de hoc intervenit antecedenter aliqua pactio, argumento c. nisi essent. de prob. Garc. p. 1. c. 5. n. 344. Chok. de perm. benef. p. 3. c. 7. n. 3. &c. à fortiore AA. omnes, qui stant pro responsione sequente contra Navar. conf. 43. de simon. n. 4. apud Garc. loc. cit. pro cuius tentativa, dum citatur Delphinus, Valent. Corrad. &c. hos expresse loqui de casu, in quo cessaret pactum partium, & in quo ex officio pensionem imponeret Episcopus, sit Garc. loc. cit. n. 347. Ratio responsionis nostra est generalis, nempe quod inferiores Papà impone nequeant pensionem, ubi intervenit aliqua de hoc conventionis partium. Garc. loc. cit. n. 349. (nisi forte quis specialem à Papa haberet facultatem recipiendi resignaciones, cum impositione pensionis, ut idem Garc. n. 342.) Murga de benef. q. 3. a. 5. §. 5. n. 991. citantes Rebuff. de pacif. poss. n. 122. atq. 105. Cuch. in institut. rit. 8. §. illa quoque Redouan. de simon. p. 2. c. 14. in fine. Cautum de pens. Episc. n. 5. contra Suar. apud Murgam loc. cit. n. 995. docentem posse Episcopum ad peritio nem partium & earum conventione precedente approbare concordiam seu transactiōem super beneficio litigiosum cum onere pensionis spiritualis, id est, quā datur clericu ut clericu. Unde jam etiam neque judex pro bono pacis pensionem imponere potest, si prius de hoc partes inter se convenissent. Garc. loc. cit. n. 348. contra Ugolin. de simon. grat. tab. 1. c. 29. n. 2. ut nec verum est, quod tradunt Hieron. Paulus in pract. cancell. Sarnens. de annal. q. 2. Redouan de simon. p. 2. c. 2. n. 14. &c. c. 3. n. 23. & alii apud Garc. loc. cit. n. 350. in beneficialibus licite aliquid dati ratione expensarum, ut à lite discedatur, etiam intercedente autoritate Superioris, si partes prius de hoc inter se convenient. Sed ad summum, si judex, in quem forte partes compromiserunt, aut ejus ordinationi hac in parte acquiescent, intellige, citra suam de hoc prius factam conventionem. Garc. loc. cit. n. 351. & 352. qui etiam n. 349. uti & Murga n. 996. dicit, de hoc intelligendam Rotam, dum decis. 519. p. 1. divers. ait, pesse Ordinarium causā litis & cessionis pensionem imponere, ad summum nempe, si id faciat ex officio uti compromissarius, & non ex conventione partium, juxta quod docebat ab Abb. in e. cū pridem. de pacif. n. 8. In summa itaque non ab ipsis partibus conventione de pensione reservanda initium habere debet, sed à Superioris auctoritate (intellige ad summum, sive dum is id potest) Murga loc. cit. n. 992. juxta decis. Rotam Calagurit. pens. 29. Maij 1595.

a. Respondeo secundò: Sed neque id poterit Ordinarius, etiam si partes prius super hoc non convenerint. Castrop. p. 3. d. 3. de simon. p. 16. n. 3. Murga loc. cit. dicentes esse magis receptam in praxi & communem, ac citantes pro ea Suar. 1. 4. de simon. c. 34. n. 16. Valent. d. c. q. 16. p. 3. Rodriq. in sum. 10. 2. c. 65. n. 6. contra Gouz. gl. 5. §. 5. n. 27. Chok. de perm. p. 3. c. 7. n. 4. Less. de just. 1. 2.

c. 34. dub. 38. n. 205. docentes, in aequalitatem fructuum compensandam esse causam justam, ut Ordinarius in permutatione possit imponere pensionem. Zerolam in pr. Ep. p. 2. v. pensio. n. 1. Cig. de pens. q. 6. Paul. Rom. Cacialup. Anchae. Felin. & plures alios ciratos à Castrop. Rationem responsionis dat Castrop. loc. cit. quod Episcopus prohet beatur beneficia conferre cum diminutione, con ferret autem cum diminutione beneficium (scilicet pinguis) si in hoc statuere posset pensionem. Neque in contrarium facere, ait Castrop. ex Suar. quem citat c. ad questiones. de rer. perm. ubi Clemens III. approbat commutationem factam unius Ecclesie Parochialis, & illius possessionem cum alia Ecclesia, & illius possessionibus, compensata in aequalitate possessionum per pecuniam, ed quod possessiones illa erant mere temporales, & sub dominio temporali Ecclesiarum, adeoque poterat in harum possessionum permutatione in aequalitas compensari refusa certa pecunia quantitate, quoad permutationem vero Ecclesie seu beneficii, & fructus ei annexi ratione tituli (quales fructus sunt etiam decimæ, primitia & oblationes) nequit ex consensu Ordinarii in aequalitas horum fructuum compensari, neque de hoc loquitur citatus textus. An vero id ipsum si fecerit Ordinarius, committatur simonia, alibi forte decidetur commodius; hic breviter dico, Castropalum citantem pro se Suar. 1. 4. de simon. c. 34. a. n. 10. Less. de just. 1. 2. c. 25. dub. 17. n. 107. Gl. in e. cū pridem. de pacif. affirmare, esse id injustum & simoniacum; ed quod translato titulo necessario & jus ad fructus transferatur, adeoque Episcopus non valens fructus, seu jus illud fructuum à titulo spirituali separare (uti id potest Papa) si pro hoc jure contineat premium exigi (quale videtur etiam annuus talis penitus) ageret simoniæ. Porro intelligi hec à dictis AA. etiam paribus prius desuper non convenientibus persuader perseverans etiam in hoc casu eadem ratio ab iis adducta, ethi id ipsum illi non exprimant, sed simpliciter dicant, non posse ex hoc capite aequalitatis facienda compensare pensionem in beneficio. Denique ex his infra Castrop. loc. cit. n. 4. quod multo minus possit auctoritate Ordinarii permutari beneficium cum pensione, qua erecta non sit in titulum beneficii, eò quod Ordinarius, dum non habet potestatem pensionem imponendi in permutationibus, non habeat etiam facultatem transferendi illam.

Questio 446. An non saltem Episcopus possit clericu agrotante & consentiente ei substituere alium, reservata ego pensione pro alimentis, quoad vixerit?

Respondet Garc. p. 1. c. 5. n. 359. vi. et sibi, quod id possit, si agrotudo sit perpetua; ed quod pension illa non procedat ex pactione inter substitutum & agrotantem, sed ex dispositione juris & Superioris. citat pro hoc Abb. in r. manus. de clericu agror. & Gamb. l. 5. rubric. de conditoris. n. 16. & seipsum p. 11. c. 3. n. 260. Idem ex Garcia exscripta Murga loc. cit. n. 999. quamvis Garc. n. 355. & ex eo Murga contra Ferret. conf. 373. n. 7. dicat, talom infirmum resigquare non posse in manibus inferioris Papà cum reservacione pensionis pro suis alimentis.

Questio